

[Anne Grete Holmsgård]

for at få færten af, hvad de mener hernede på de forreste rækker i begge sider.

Maisted (FD):

Principielt er jeg fuldstændig enig med hr. Svend Auken i hans betragtninger om tvungen opsparring: at det er en dårlig løsning, og det har vi jo også hørt statsministeren erkende, men jeg må dog anholde én ting, og det er, at hr. Svend Auken siger, at man kan lave om på tingene, hvis man skal indlevere selvangivelsen senere, fordi man er arbejdsgiver. Mig bekendt skal man have foretaget sine dispositioner pr. den 31. december, og derfor er der ingen muligheder, medmindre hr. Svend Auken mener, at folk vil begynde at begå ulovligheder for at undgå virkningerne af dette lovforslag.

Hr. Gert Petersen sagde, at forhandlingerne på arbejdsmarkedet er en cirkus. Ja men det er det også. Det er en form for skinforhandlinger, og det skyldes jo, at på forhånd er kagen bestemt. Den økonomiske situation her i landet gør, at man ved præcis, hvor meget der er at fordele, og endelig er det gammeldags begreb med arbejdsgivere og lønmodtagere totalt forældet. Man forestiller sig, at arbejdsgivere er enkeltpersoner. For 90 pct.s vedkommende er der jo i dag tale om, at det er virksomheder og ikke enkeltpersoner, så reelt er der tale om, at hele denne lønmodtagerkamp foregår mellem lønmodtagere og ikke enkeltpersoner, som man kunne opfatte som arbejdsgivere. Den race er uddød. Dette folketing har i mange år blæst på, hvad disse enkeltarbejdsgivere overhovedet mente og tænkte og gjorde; det er slet ikke det, der er problemet. Det er virksomhedernes problemer og lønmodtagernes, hvad enten det er ansatte direktører, eller det er ansatte arbejdere i virksomheden.

Det bedste eksempel på, at det forholder sig sådan, er hr. Georg Poulsen fra Metals indsats i hele denne konfliktsituation; han vidste præcis, at hvis han lod disse ålborgensere fryse, og hvad han ellers gjorde, ville der være dannet baggrund for et indgreb, og det var det, han ønskede, for han repræsenterede selvfølgelig nogle lønmodtagere, der var betydelig bedre stillet end de SiD-arbejdere, der først får deres strejkegodtgørelse udbetalt den 11. april.

En anden, der er kommet med nogle morsomme udtalelser, er f.eks. professor Thorlund Jepsen, der har beregnet, at hvis lønmodtagerne ville gå 10 pct. ned i løn, var de tjent med en sådan lønnedgang, for så ville omkostningsniveauet falde, inflationen ville falde osv. Han har oven i købet haft den frihed at udtale, at politikerne skulle være kloge end deres vælgere, og derfor lavede de den form for makværk og den form for opposition, som hr. Gert Petersen og hr. Svend Auken fremlægger her. Det tror jeg ganske enkelt ikke på. Jeg tror, at man undervurderer lønmodtagerne i allerhøjeste grad, for det er da ganske indlysende, at lønmodtagerne for længst har indset, at dette kun er en cirkus, en cirkusforestilling, og det, man krævede fra LOs side, var simpelt hen urealistisk og til skade for lønmodtagerne. Thorlund Jepsens model var betydelig mere spiselig for lønmodtagerne, hvis man turde gennemføre det, men det vil man selvfølgelig ikke, for det er helt andre interesser, man ønsker at varetage. Man prøver minsandten i 1985 at bilde befolkningen ind, at disse LO-bosser varetager deres medlemmers interesser. Det har de aldrig gjort. De tjener mangefold mere end deres medlemmer, og i en strejkesituation drømmer de ikke om at afgive mere, end hvert enkelt medlem må afgive. Det vil sige, at for dem betyder det ingenting. De er stort set aflønnet som direktører i velfungerende firmaer. Enhver må kunne gennemskue, at dette er og bliver en cirkusforestilling, og jo før vi får den overstået, jo bedre.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Hr. Maisted gjode opmærksom på, at det ikke var muligt for skatteyderne at manipulere med deres selvangivelse, fordi disse dispositioner skulle være truffet før den 1. januar 1985. Hvis hr. Maisted havde fulgt debatten i formiddags, havde han hørt, at der blev gjort opmærksom på spørgsmålet om ekstraafskrivninger, afskrivninger på varelagre, henlæggelser til tab på debitorer og hensættelser på investeringsfond. Disse dispositioner er for dem, der ikke har afleveret selvangivelsen endnu; det drejer sig om alle dem, der har købt leasingkontrakter, og som først er afleveringspligtige den 8. maj 1985, og det drejer